Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi

Sayı: 11 • Eylül/Ekim 2022

Safî Mustafa ve Rubaileri |

Ali Şîr Nevaî ve Muallim Naci |

Güftesi Rubai Mahur Şarkı |

O Hayâl Aynasından Rubailer |

Rubai

Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Sayı: 11 • Eylül/Ekim 2022

www.rubaidergisi.com

Yayın Yönetmeni : **Ahmet Ziya Kahraman**
Yayın Danışmanı : **Tacettin Şimşek**
Son Okuma : **İbrahim Duran**
Web Geliştirici : **Adil Bayram**

Kapak : Michel Zeno Diemer - The Ahırkapı Lighthouse

Şiirlerin ve yazıların sorumluluğu şair ve yazarlarına aittir. Tanıtım ve tahlil amacıyla kullanılacak küçük bölümler dışında dergi iktibas edilmemelidir. Her hakkı mahfuzdur.

RÜYA EĞİTİMİ

Rubainin Değerli Dostları,

11. durakta bir kez daha gönülden merhaba. Kavuşturana sonsuz şükranla.

Çağlar, bireylerin ve toplumların estetik kaygılarının boyutlarını, zevklerinin renk ve tonlarını değiştirebilir, ancak özümüzde bizden bir duyarlık çizgisi varlığını ısrarla sürdürür; göz ardı edişlerimize aldırmadan, kompleksler üretmeden.

Edindiğimiz kültürün coğrafi adresi neresi olursa olsun, gün gelir, doğduğumuz, dolduğumuz ve öldüğümüz toprağa ait seste o inceliği yeniden keşfederiz. Kimi sanatkârları "gelenekçi", "eski bir sesin uzantısı" gibi sıfatlarla küçümseyenlerde bile bu gizli duyuş vardır. Kaldı ki sanatta bir bileşimin peşinde koşanlar için gelenek zaten soylu ve velut bir kaynaktır.

Çağdaş bir bakış açısının süzgecinden geçen gelenek, yeni yorumlara, yeni terkiplere malzeme sunmaktan onur duyar. Yeter ki kültür ve sanatımızın, yaşadığımız döneme miras bıraktığı geleneksel unsur, motif ve eserler ön yargısız, dürüst bir yaklaşımla ilgi odağında tutulsun. Bunun çağdaş sanatkâr için hiç de külfet olmayacağı, aksine bir disiplini tanımak ve bir rüya eğitiminden geçmek anlamına geleceği de açıktır. Hele köklü bir medeniyet tarihi geleneğine sahip bizim gibi toplumların söz konusu birikimi görmezlikten gelmesi nankörlüğe yakın bir tavır olsa gerek.

Bugün son sözü bayrak ve rubai şairimiz Arif Nihat Asya tarafından "Azmizâde'nin şehzadesi" olarak anılan Azmi Güleç (1924-1979) söylesin:

Bilmem kimi sevdim, yaşadım gönlümce,
Gündüzler ışıksız, geceler işkence.
Her fırtına gönlümde karar kıldı benim;
Rüzgârlara destan okudum ömrümce.

Yeni öğretim yılının hayırlı olması dileğiyle ve 12. sayımızda buluşmak ümidiyle.

Bismillah.

XVIII. YÜZYIL ŞAİRLERİNDEN SAFÎ MUSTAFA VE RUBAİLERİ

Ahmet DOĞAN

> Safî, -teknik açıdan kusurlu olmakla birlikte- divanındaki 287 rubai ile divan edebiyatında bu nazım şeklini en çok kullanan beşinci şairdir.

Osmanlı Devleti'nin büyük toprak kayıplarıyla girdiği XVIII. yüzyıl, önceki yüzyıldan itibaren baş gösteren siyasi, ictimai, iktisadi ve askeri hemen her alanda görülen istikrarsızlığın artmaya başladığı, devletin pek çok kurumunda bozulmaların yaşandığı bir dönemdir. Gerileme devri olarak adlandırılan bu dönemde Osmanlı, yaşadığı acı tecrübeler neticesinde teknik üstünlüğünü kabul etmek zorunda kaldığı Batı ile arasında açılan uçurumu kapatmak ve kötü gidişatına bir son vermek için köklü ıslahat hareketlerine girişir (Yalçınkaya 2013: 347). İçinde bulunduğu şartlar sebebiyle değişim çabalarından istediği sonucu alamayan Osmanlı Devletinde, siyasi ve sosyal alanda hissedilen zihni-

yet değişiminden sanat ve edebiyatın fazlaca etkilenmediği görülür.
Zihniyet dünyasındaki değişimin, kısa bir süre içerisinde sanat ve edebiyat üzerine etkisi olamadığından bu yüzyılda sanat ve edebiyat, önceki asrın devamı olarak olgunluk dönemini yaşamaya devam eder. Nitelik itibarıyla önceki asırda ulaşılan seviyenin -Nedim ve Şeyh Galip dışında- korunduğunu söylemenin mümkün olmadığı bu asır, nicelik itibarıyla klasik edebiyatın en zengin dönemidir. Sabit'in ifadesiyle "kaldırım taşları altında birer şair"in olduğu bu dönemde, esasen nicelikteki artışın aksine nitelikte yozlaşmanın başladığı görülür. Şair sayısı 1322'yi bulan XVIII. yüzyılda "nâzımlıktan şairliğe" çıkabilen sanatkâr sayısı fazla değildir (Horata 2009: 4651). Genel olarak önceki asırlardan tevarüs edilen zevk anlayışı doğrultusunda bir gelişim göstermekle birlikte daha renkli, zengin ve eklektik bir görünüm arz eden (Horata 2009: 44) bu asırdaki bini aşkın şair arasından, kendilerine has farklılıklarıyla sıyrılmayı başarmış şair sayısının, yetmiş civarında olduğunu (Ceylan 2011: 79) söylemek mümkündür. Şair sayısının çokluğu dolayısıyla "şiir ve şair asrı" olarak zikredilen; "mahallileşme ve sadeleşme eğilimlerinin bayağılıkla; hakimane, âşıkane ve rindane gibi gelenekli şiir vadilerinin taklitçilikle; teknik ve retorik yenilenme denemelerinin vurdumduymazlıkla iç içe geçtiği bu sancılı dönemin mustarip simaları[ından]" (Ceylan 2011: 92) biri de Safî'dir.

Şairin Hayatı

Asrın buhranlı havasını teneffüs eden Safî, tezkirelerde ismi geçmeyen bir şairdir. Milli Kütüphane'de 06 Mil Yz FB 301 arşiv numarasıyla "Eş'âr" adı altında kayıtlı bir divanın müellifi olarak, "Safî Mustafa" şeklinde zikredilmesiyle eserinden ve kendisinden haberdar olabildiğimiz Safî'nin, on sekizinci yüzyıl şairi olduğunu yine buradaki bilgilerden öğrenmekteyiz. Tespit edebildiğimiz kadarıyla başka bir nüshası bulunmayan eserin, Ankara Milli Kütüphane yazmaları arasındaki Fahri Bilge varislerinden satın alınan ve baş tarafı eksik olan bu yegâne nüshasında müstensih, ferağ vb. herhangi bir kayıt olmadığından Safî hakkında yeni bir bilgi edinilememektedir. Ancak bahsi geçen divan incelendiğinde asıl isminin Mustafa olduğunu öğrendiğimiz şairin; biri, yakın ahbapları olması muhtemel Hüseyin ve oğlu Hasan'ın öldürülmeleri münasebetiyle H.1123-M. 1711/1712 yılına diğeri, Şehit Ali Paşa (ö. 1128/1716)'nın Mora'yı yeniden fethi üzerine H.1127-M.1715 yılına düşülen tarihlerden hareketle, tahminen on yedinci

yüzyılın son çeyreği ile on sekizinci yüzyılın başlarında hayatta olduğu anlaşılmaktadır:

Bî-gam ol çekme elem gayrı sana olmaz cefâ
Hakk'a hamd eyle cihânda oldı ismün Mustafâ

Şehîden iki mazlum fevt olup didi Safî tarih
Hasan ile Hüseyn'e kıydılar asrun Yezîdânı

Seyf ile aldı Ali Paşa kıla-ı Mora'yı
Didi bu tarihi de hatif fütühat-ı kebîr

Kütüphanedeki kayıtları teyit etmekten öte gitmeyen bu bilgiler dışında Safî'nin hayatı hakkında başka bir malumat bulunmamaktadır. Ancak bu bilgiler ışığında yaptığımız araştırmalar neticesinde makalemize mevzu teşkil eden şairin aynı zamanda "Gülşen-i Pend" isimli ahlaki bir eserin de müellifi olabileceği sonucuna varılmıştır. Divan sahibi Mustafa Safî ile Gülşen-i Pend isimli eserin Safî mahlaslı müellifi Mustafa Efendi (Bursalı M. Tahir 1320: 32)'nin elimizde kesin bir kayıt olmamakla birlikte aynı şahıs olmaları kuvvetle muhtemeldir.

Hayatı hakkında oldukça az bir malumata sahip olduğumuz Safî, Gülşen-i Pend'inde ifade ettiği üzere yukarıda ismi geçen devlet adamları zamanında Divân-ı Hümâyun'da kâtip olarak görev yapmıştır:

Hakir bu devletün perverdesiyem
Devam-ı devlete karum senadur

Debîri zümresinden bendesiyem
Ki divân-ı hümâyun bana câdur

Mahall-i pendidür bu kâtibânun
Debîrândan hakîr de bir gedâdur

Bu bilgilerden hareketle kâtip zümresinden bir şair olduğunu öğrendiğimiz Safî'nin, divanında Damat Ali Paşa (ö. 1716)'ya yazdığı methiyesindeki bir beyitte geçen "debîr" kelimesiyle mesleğini de kastetmiş olabileceğini söylemek mümkündür.

Safî Divanı

Divanın tespit edebildiğimiz tek nüshası, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu'nda "Eş'âr" adı altında, 06 Mil Yz FB 301 arşiv numarası ile kayıtlıdır. Kütüphane kayıtlarındaki bilgiye göre; şirazesi dağınık, kenarları vişne rengi meşin, kapakları ebru kâğıt kaplı bir cilt içinde olan nüshanın ölçüleri, 217x150; 165x93 mm.; kağıt türü, üç ay filigranlı; ortalama satır sayısı, 21; yazı çeşidi, rik'a ve yaprak sayısı 100'dür. Müstensih ismi, istinsah yeri ve tarihi yoktur.
Başta ve arada bazı eksik yaprakların bu-

lunduğu nüshada yer alan manzumelerin nazım şekillerine göre dağılımı; 7 kaside, 1 terci'-bend, 2 muhammes, 1 tarih kıt'ası, 2 mesnevi, 243 gazel, 287 rubai, 46 müstezat rubai, 129 kıt'a ve 330 müfred şeklindedir. Nazım şekillerinin çeşitliliği ve tertibi yönüyle bir divan olduğu anlaşılan nüshanın içerisindeki manzumeler, büyük ölçüde düzenli olarak sıralanmıştır. Bu meyanda baştan kaç varak eksik olduğunu bilmediğimiz nüshanın naat türündeki, eksik "aşk" redifli ilk kasidesinden önce tevhit ve/veya münacat türlerinde söylenmiş şiirlerin de bulunması muhtemeldir. Mevcut hâliyle nüshada 85 beyitlik (vr. 1b-3b) naat türündeki ilk kasideyi, yine aynı türde değerlendirebileceğimiz 191 beyitlik başka bir kaside izler. Hacim, muhteva ve kullanılan tahkiyevi üslup ile bir mesneviyi andıran bu şiir, o dönem türde ve şekilde yaşanan değişimin işaretlerini yansıtması açısından dikkate değerdir. Zira şairin içinde bulunduğu son klasik dönem, türde ve şekilde değişim sancılarının yaşandığı, kasidelerin anlatı (tahkiye) üslubuyla mesnevilere yaklaştığı yahut tarih ihtiva eden beyitleriyle kıt'aya göz kırptığı bir dönemdir.

Safî Divanı'nda üçüncü sırada yer alan 11 beyitlik tazarru niteliğindeki kaside ise bu dönem kaside ile gazel arasındaki hacme dayalı mesafenin daralmasına güzel bir örnek teşkil eder. Divanda bu şiirden itibaren gazellere kadar olan manzumeler, düzenli bir şekilde sıralanmamıştır. Musammatların, kasidelerin ve Mora'nın yeniden fethine tarih düşülen bir kıt'a-i kebirenin iç içe geçtiği şiirleri müteakip, biri 56, diğeri 175 beyit olan iki adet mesnevi gelmektedir. Muhavere (iç diyalog) niteliğinde kaleme alınan bu mesnevilerin ilkinde şair aklıyla, ikincisinde ise gönlüyle bir hesaplaşmaya girişir. Mesnevilerden sonra "gönül" redifli, kaside formunda bir şiir başlamış (vr. 21b) ancak bu şiir, "rakabe"den de anlaşıldığı üzere, kopuk yapraklar nedeniyle yarım kalmıştır.

Rubaileri

Safî Divanı'nda, 287'yi bulan sayısı ile rubai, müfretlerden sonra en fazla kullanılan nazım şeklidir. Şairin, düşünce ağırlıklı, hikmetli sözler söylemenin esas olduğu ve sanat kaygısının anlamın önüne geçmediği (Saraç 2007: 94) rubai nazım şeklini bu kadar fazla kullanmış olması, hikmet ve mevizeye düşkünlüğü ile de izah edilebilir. Ancak Safî'nin rubailerinde, bu nazım şekliyle yazılmış olan şiirlerde -bazen aşk gibi farklı konulara değinilmiş olsa da- asıl bulunması gereken felsefi derinlik (Akün 2013: 87) yoktur. Safî'nin, -teknik açıdan kusurlu olmakla

birlikte divanındaki 287 rubai ile, divan edebiyatında bu nazım şeklini en çok kullanan; 745 rubaisiyle Azmizade Haleti, 591 rubaisiyle8 Halepli Edib, 563 rubaisiyle Süleyman Nahifi ve 360 rubaisiyle Yahya Nazîm'den (Çalka 2015: 54-59) sonra beşinci sırada yer aldığı görülür.

Rubailerin büyük çoğunluğunda asıl rubai vezni olarak kabul edilen ve bu meyanda ezberlenmesini kolaylaştırmak adına Kur'an-ı Kerim'den kısmî iktibas yoluyla [Lâ havle ve"lâ kuvvete illâ bi'llâh": Güç ve "kuvvet yalnız Allah'ındır."; (Kehf/18: 39)] ifadesinin uyarlandığı (Çalka 2015: 180)] "*mef'ûlü mefâ'îlü mefâ'îlün fâ*"" kalıbını tercih eden Safî, 18 rubaisinde ise yalnızca bu kalıbı kullanmış ve -vezin kusuru olan- iki rubaisinde de yukarıdaki ayeti iktibas etmiştir.

(...)

Ey hüsrev-i hüsn adl u adâlet eyle
Üftâdelere lütf u sehâvet eyle
İstersen ola rütbe vü kadrin âlî
Vîrân u harap kalbi imâret eyle

Yâr geldi bedîhî beni hayrân etti
Sînemde çıkan gülleri seyrân etti
Pâyına dür-i eşkimi îsâr ettim
Lütf u keremiyle beni şâdân etti
Hakk aşkı ile bir dil olursa mâlî
Mecmû-ı sivâdan olur ol dil hâlî
Hiçbir kesi rencîde-i hâtır etme
Zâhirde bilinir mi ricâlîn hâli
(...)

(Kısaltılmış ve düzenlenmiştir.)

KAYNAKÇA

AKÜN, Ömer Faruk (2013), Divan Edebiyatı, İSAM Yayınları, İstanbul.

BİLKAN, A. Fuat (1997), Nâbî Dîvânı C. I-II, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, İstanbul.

Bursalı Mehmed Tahir (1320), Ahlak Kitaplarımız, Necm-i İstikbal Matbaası, İstanbul.

CEYLAN, Ömür (2011), "Büyüyen Gölgeler Yüzyılı", Bağ Bozumu, Kesit Yayınları, İstanbul.

ÇALKA, Mahmet Sait (2007), Mustafa Efendi ve Gülşen-i Pend Mesnevisi, Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Manisa.

ÇALKA, Mahmet Sait (2008), Safî Mustafa Efendi'nin "Gülşen-i Pend" Mesnevisinde Din Görevlilerine Nasihatleri, Turkish Studies -International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic-, ISSN: 1308-2140, (Dede Korkut Dosyası) Volume 3/1 Winter, Ankara/Turkey, www.turkishstudies.net. Doi Number: http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.269, p. 242-250.

ÇALKA, Mahmet Sait (2015), Divan Şiirinde Rubâî, Kriter Yayınları, İstanbul.

EFLATUN, Muvaffak (2005). "Yeni Bulgular Işığında Müstezad" TUBAR, S. 18, s. 83-102.

HORATA, Osman (2009), Has Bahçede Hazan Vakti, Akçağ Yayınları, Ankara.

İPEKTEN, Haluk (1994), Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz, Dergâh Yayınları, İstanbul.

KAPLAN, Mahmut (2002), "Türk Edebiyatında Manzum Nasihat-Nâmeler", Türkler, Yeni Türkiye Yayınları, C.11, s.1545-1561.

MUM, Cafer (2004), Halepli Edip Divanı, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara.

ÖZKAT, Mustafa (2005), Kara Fazlî'nn Hayatı, Eserleri Edebî Kişiliği ve Dîvânı, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Safî Mustafa, Eş'âr, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, Arşiv Numarası: 06 Mil Yz FB 301, Ankara.

SARAÇ, Yekta (2007), Klasik Edebiyat Bilgisi Biçim-Ölçü-Kafiye, 3F Yayınları, İstanbul.

YALÇINKAYA, Mehmet Alaaddin (2013), "Uyanış ve Toparlanma Çabaları", Osmanlı Tarihi El Kitabı, Grafiker Yayınları, Ankara.

ÜNVER, İsmail (1993), "Çevriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler", Ankara Üniversitesi Türkoloji Dergisi, C.11, S.1, 1993, s.51-90.

YERDELEN, Cevat (2003), Haleti Divanı Üzerine Bir Tahlil Denemesi, Ankara.

ALİ ŞÎR NEVAÎ

(1441-1501)

Ali Şîr Nevai, 1441 yılında (günümüzde Kuzeybatı Afganistan'da bulunan) Herat'ta doğdu. Ali Şir Nevai'nin yaşama döneminde Herat Timurlu Devleti hükmü altında idi ve Herat bu devletin en önemli kültürel ve entelektüel merkezlerinin başında gelmekteydi. Ali Şir Nevai'nin ailesi Çağatay sülalesindendi ve Ali Şir Nevai Timurlu Devleti içinde yüksek rütbeli bir sınıftan olarak "emir" (Farisi olarak mir) unvanını taşımaktaydı.

Ali Şir Nevai daha küçük yaşta iken babası öldü. Timurlu sülalesinin bir üyesi olan Timur'un torununun oğlu olan ve Horasan valiliği de yapan "Ebül-Kasım Babür Mirza bin Baysüngör Beg" vesayetine geçerek onun yanında yetişti. Bu saray eğitiminde Ali Şir Nevai sonradan Horasan'da Timurlu Devleti hükümdarı olacak Hüseyin Baykara ile beraber yetiştirildi.

Nevaî 1470 yılında ilk divanını yazar ve bu eserinde 842 şiir yer alır. Bunlardan 585'i gazel, üçü müstezad, dördü muhammes, ikisi müseddes, üçü terci'-i bend, kırk dokuzu kıt'a, yetmiş sekizi rubâî, onu çistân, elli ikisi muamma, onu tuyuk, kırk altısı müfred'dir.

Candın sini köp siver min ey ömr-i aziz
Sindin sini köp siver min ey ömr-i aziz
Her ni ki sivmek andın artuk imes
Andın sini köp siver min ey ömr-i aziz

(Ey değerli ömür, ben seni canımdan daha çok severim. Seni senden bile çok severim. Ondan daha fazla sevilmez denilebilecek ne varsa, ben seni ondan bile daha çok severim.)

MUALLİM NACİ

(1849-1893)

İstanbul'da Saraçhanebaşı semtinde doğdu. Asıl adı Ömer'dir. Babası saraç ustası Ali Bey, annesi Varnalı göçmen bir ailenin kızı olan Fatma Zehra Hanım'dır.

Aruz veznini Türkçeye kusursuzca uygulamak için çalışmış bir Tanzimat dönemi şairidir. Eski ile bağları koparmadan yenileşmeyi savunmuş; edebiyat tarihinde "eski şiir"in temsilcisi sayılmıştır. Gerek edebiyat ve şiir hakkındaki eleştiri ve önerileri, gerekse Türk dilinin sorunları ve bunların çözümlerine yönelik düşünceleri ile edebiyat tarihinde yer edinmiş bir kişiliktir. Lugat-i Nâcî adlı sözlüğü ile tanınır.

"Köylü Kızların Şarkısı" adlı şiiri Türk Edebiyatı'nın köyden bahseden ilk şiiri olarak kabul edilir.

Naci'nin 2'si Şerâre'de, 8'i Sümbüle'de, 3'ü Yadigâr-ı Naci'de olmak üzere dinî, tasavvufî, ahlaki temalı toplam 13 rubaisi vardır.

Sekiz yaşına kadar olan hatıralarını anlattığı "Ömer'in Çocukluğu" adlı kitabı da edebiyatımızın önemli eserlerinden kabul edilir. Ömer'in Çocukluğu, 1898'de Almanca'ya, 1914'te de Rusça'ya çevrilmiştir.

Meyyal-i hevâdır dil-i bî-temkînim
İsyan ile iştigâldir âyînim
Nâcî yine etmekteyim ümmîd-i necat
Ben bende-i dergâh-ı Celâleddîn'im

Çocuk ve Rubai

Tacettin Şimşek

Atlı Bücür Bilge

Haylazlık işimdir
yaramazlık sanatım
Vaktinde
“bücür bilge” konulmuş sıfatım
Rüzgâr gibi ırmakları geçsin
tekrar
Dağlardan aşırsın beni
değnekten atım

Güfteden Besteye

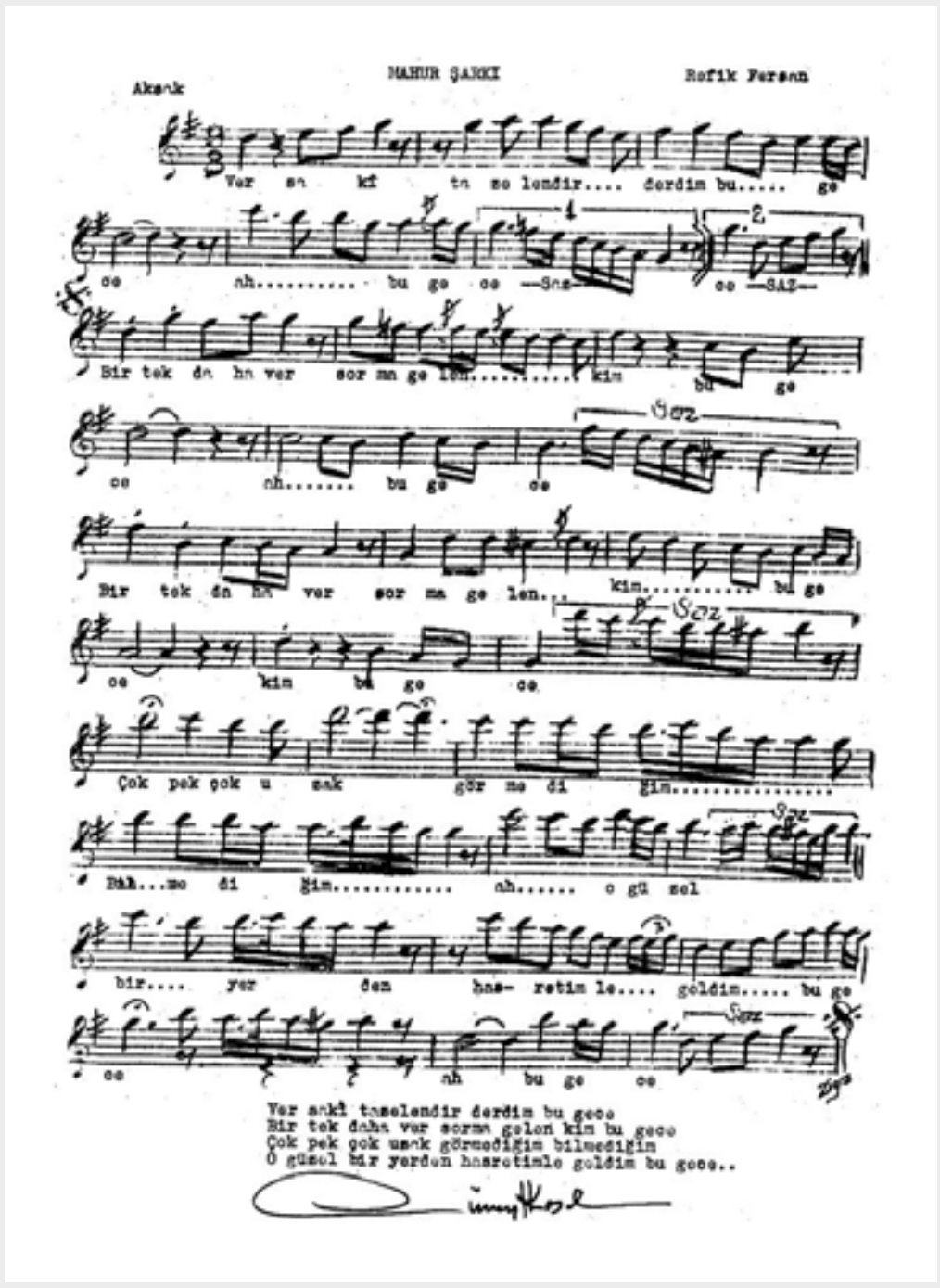

Ver Sâkî Tâzelendi Derdim Bu Gece

Ver sâkî tâzelendi derdim bu gece (ah bu gece)

Bir tek daha ver, sorma gelen kim bu gece (ah bu gece)

Çok, pek çok uzak gitmediğim, görmediğim (ah o güzel)

Bir yerden hasretimle geldim bu gece (ah bu gece)

Güfte : Cemal Edhem Yeşil

Beste : Refik Fersan

Makam : Mahur

Usûl : Yürük Aksak

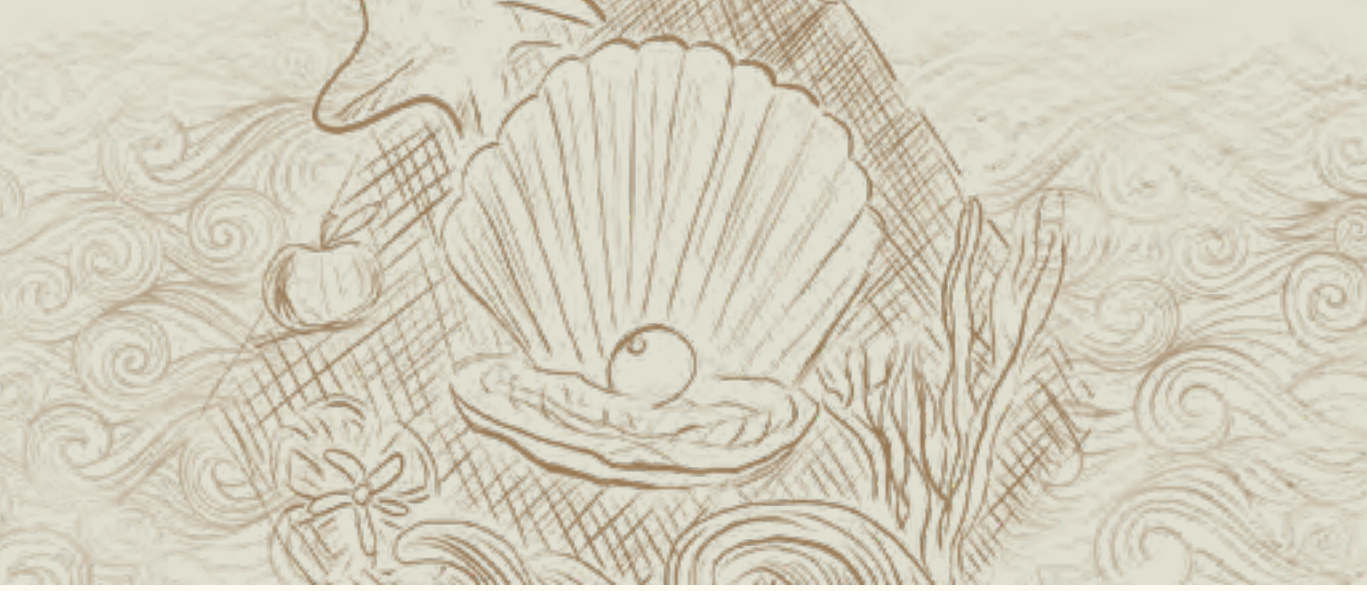

Yufka Yürekli

Şahin amcam (öl. 5.5.2020) için

Ruhunda
açılmayan çiçek saklıydı
Kalbinde de
binlerce dilek saklıydı
Şahindi
çelik bakışların ardında
Besbelli ki
bir yufka yürek saklıydı

Hayran

Gördüm
kimi gün kendine düşmanlığını
Yalnız yaşamaktan yana
pişmanlığını
Türküm
Emel'im deyince anlardım ben
Gönlündeki
Taşçıoğlu hayranlığını

Yürekten Seven

Dünyadaki yanlışlara
kim dur diyecek
Kim
heybeme gel de türkü doldur diyecek
Benden söz açıldığında
bundan sonra
Kim duygulu bir sesle
"oğuldur" diyecek

Sessiz Ölüm

Bir gün suya varmak
suya girmektir ölüm
Hatta suya kanmak
suya ermektir ölüm
Hep dalgalı bir denizdi
ondan kimse
Ummazdı hayatta
böyle sessiz bir ölüm

Gurbet

Kalplerde sıcak bir kabarıştır gurbet
Gözlerde kaçak bir yaşarıştır gurbet
Her cümlesi günlerce öğütler adamı
Temmuzda konuk bir kara kıştır gurbet

Mahrem Dost

Küskünlüğümüz penceremizden içeri
Gel gir yeniden hançeremizden içeri
Kırgınlığı senden bize düşmüş gecenin
Gönlünce yol al en arımızdan içeri

İnsan

İnsan dediğin say ki mayın tarlasıdır
Bir yaşlı düğün albümünün sayfasıdır
Sessizliğe düşkün gecenin koynunda
Görkemli deniz aşkın esir mahlasıdır

Kar/Kor

Kıymetli Hocam Tacettin Şimşek'e

Aklımda şiirden yana bin bir soru var
İstanbul'a sevdalı bilinmez biri var
Aylarca kar altında kalan Erzurum'un
Bir kor gibi yanmakta olan şairi var

Teslim Kapısı

Küstüyse peşinden yürüyen saf meleğin,
Baktın, seni kurtarmadı kirden, dileğin,
Peygambere teslim kapısından giriver;
Her türlü belâdan çıkıversin yüreğin...

Sevgili Dost

Hem davranışın, hem lisanın yoldu bana.
Bildim ki sükûtun bile dildir duyana,
Sen, rahmete sonsuz kapı, ey Sevgili Dost;
Senden ulaşır yolları aşkın, uyana...

Vefa Takvimi

TEMMUZ-AĞUSTOS AYLARINDA DOĞUM/ÖLÜM TARİHİ OLAN, RUBAİ YAZMIŞ ŞAİRLER

DOĞUM TARİHLERİ

13 Eylül 1877	Tahir Olgun
16 Eylül 1962	Filiz Bedük
15 Ekim 1901	Rıfkı Melûl Meriç

ÖLÜM TARİHLERİ

7 Ekim 1884	Yenişehirli Avni
9 Ekim 2017	Feyzi Halıcı
15 Ekim 1958	Asaf Hâlet Çelebi
30 Ekim 1730	Nedim

Rubai ailesi olarak vefat eden şairlerimizi rahmetle anıyor;
hayatta olan şairlerimize bereketli, sağlıklı, uzun bir ömür diliyoruz.

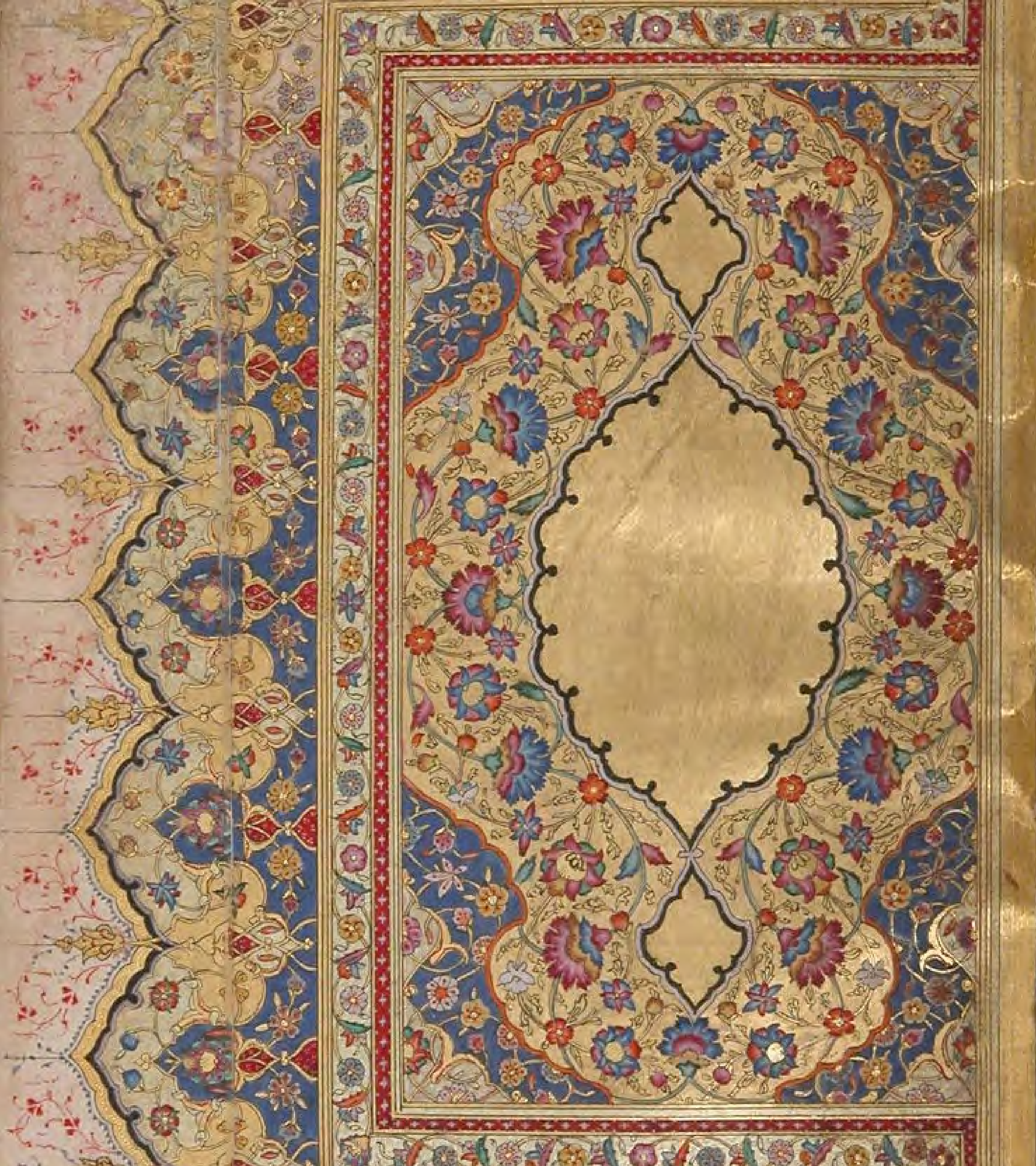

Rubai Kitaplığı

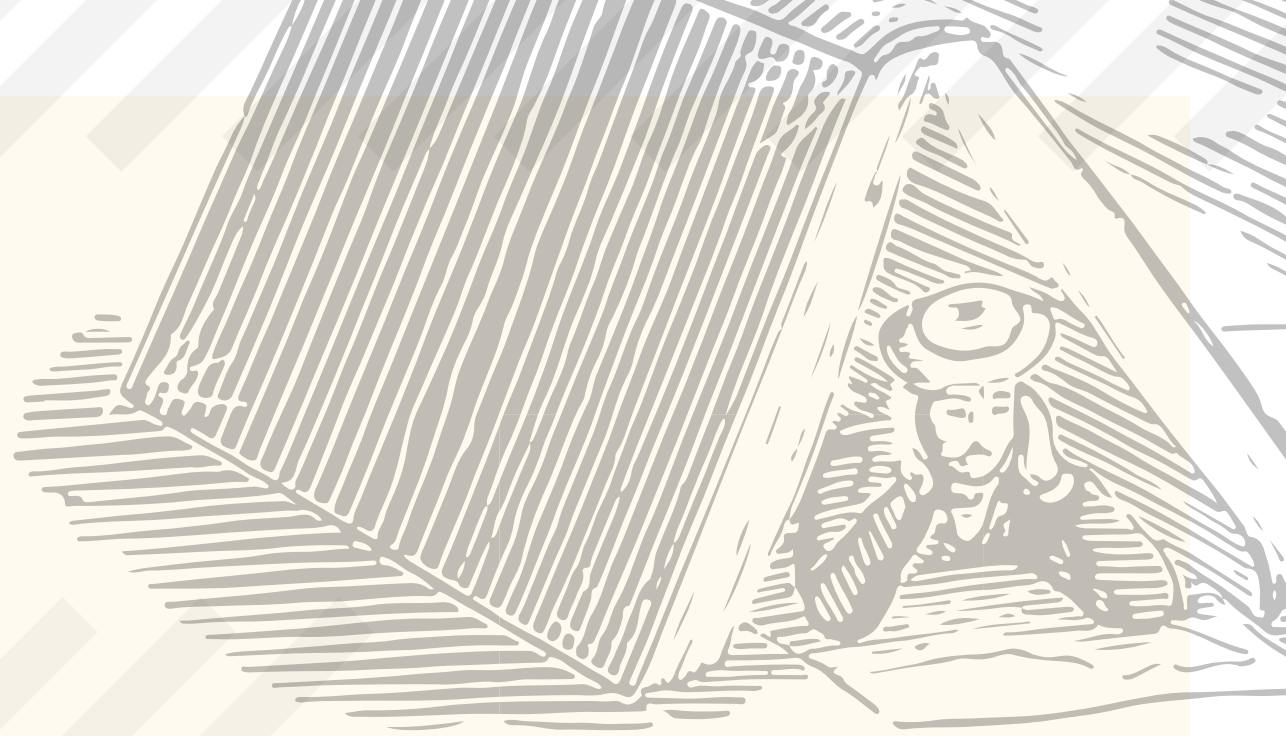

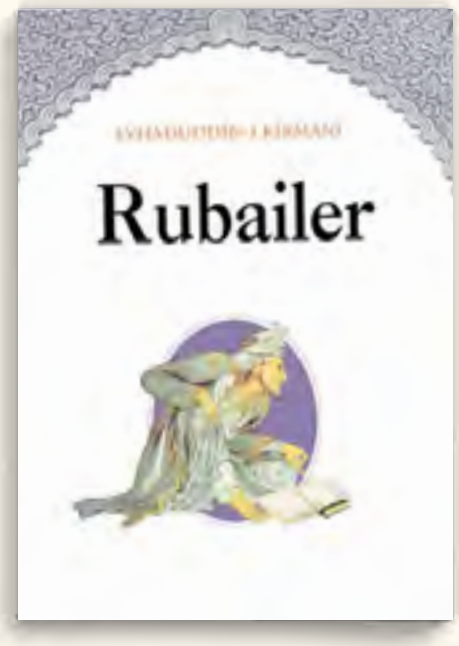

Evhadüddin-i Kirmani Rubailer

Şairi : Evhadüddin-i Kirmani
Yayınevi : Şule Yayınları
Basım Yeri : İstanbul
Basım Yılı : 2014
Sayfa Sayısı : 195

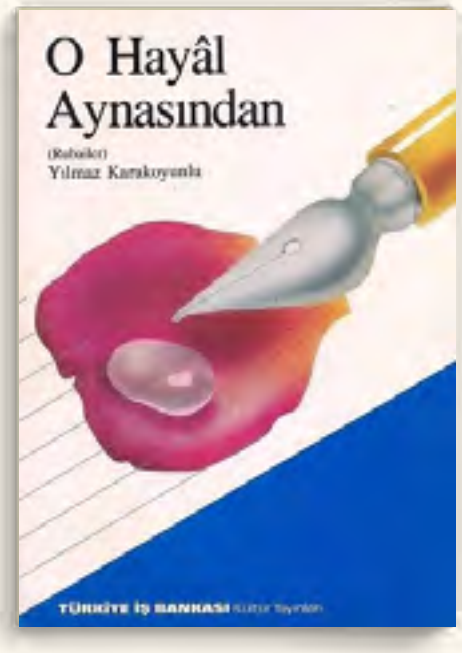

O Hayâl Aynasından Rubailer

Şairi : Yılmaz Karakoyunlu
Yayınevi : İş Bankası Kültür Yayınları
Basım Yeri : İstanbul
Basım Yılı : 1989
Sayfa Sayısı : 111

Rubailerinizin değerlendirilmesini ya da yayımlanmasını isterseniz aşağıdaki e-posta adresine gönderebilirsiniz.

Şiirle kalmanız dileğiyle...

rubaidergisi@gmail.com